

26 augustus 2014 dinsdag

Wonen bij **windmolen**? Dan ook goede regeling

Pleidooi voor gedragscode in de windmolenbranche

Joop Bouma

Redactie Duurzaamheid & Natuur

Een vereniging van omwonenden van **windmolens** komt met een eigen gedragscode voor planners van windparken. Volgens Rob Rietveld, directeur van de Nederlandse Vereniging Omwonenden Windturbinen, (NLVOW), is het tijd dat er een code komt waarin de rechten van omwonenden van **windmolens** goed worden geborgd.

Het initiatief is een reactie op de gedragscode van de brancheorganisatie van projectontwikkelaars, de Nederlandse Wind Energie Associatie (NWEA). Rietveld: "Dat is geen serieuze gedragscode, een eenzijdig verhaal, gemaakt door de windsector zelf. Ze hebben de huidige praktijk onder woorden gebracht, meer is het niet."

Afgelopen week meldde de NWEA dat volgens een nieuwe gedragscode bedrijven die windmolenprojecten ontwikkelen voor elk megawattuur aan opgewekt vermogen jaarlijks 40 tot 50 eurocent in een fonds moeten stoppen waaruit een speeltuin, een parkje of een ander project voor omwonenden kan worden gefinancierd.

Per jaar zou er op die manier voor elke **windmolen** zo'n 3000 euro in het fonds worden gestort. Volgens de NWEA is het geld bedoeld om het draagvlak en de betrokkenheid van bewoners bij windprojecten te versterken.

Rietveld: "Wat de windmolenbranche in die code opschrijft, is niets meer en niets minder dan het optekenen van de bestaande praktijk. Nu al worden projectontwikkelaars door overheden verplicht om fondsen voor omwonenden in te stellen. Dat gebeurt al bij vrijwel elk windmolenproject."

Rietveld: "Het is een document dat voor de Bühne is gemaakt. Wij vinden dat het doel van ontwikkelaars moet zijn: overlast voorkomen voor omwonenden. En daar waar overlast ontstaat, behoort dat netjes te worden afgehandeld."

De vereniging NLVOW, met ongeveer tweeduizend leden, wil dat omwonenden bij de planvorming worden betrokken. "Onze gedragscode betreft het hele veld, dus ook de overheden. De gedragscode van de windbranche gaat alleen over de eigen sector, er is geen klachtenprocedure, geen borgingscommissie."

Hij vindt het bedrag van de ontwikkelaars noemen een lachertje. "Het gaat hier om 1000 euro per megawatt aan opgesteld vermogen. Grondeigenaren krijgen van ontwikkelaars het twaalfvoudige, 12.000 euro per jaar voor elke **windmolen** die op hun erf staat. Dat is voor één persoon. En dan zou een hele gemeenschap blij moeten zijn met 1000 euro per jaar? Kom nou."

De toeristische sector hoeft niet bang te zijn voor de gevolgen van horizonvervuiling door **windmolens** op zee. Dat zegt de stichting Natuur & Milieu na een enquête onder 320 badgasten in Zandvoort en Scheveningen. Negen van de tien strandgangers zeggen dat ze bezoek aan strand en zee niet zullen verminderen, zelfs als **windmolens** de horizon domineren.

De enquête van Natuur & Milieu is een reactie op een onderzoek van Recron, de branchevereniging van recreatieondernemers, die in februari bekendmaakte dat windmolenparken in zee de toeristische sector jaarlijks 100 miljoen euro aan omzet gaan schelen. "Toeristen willen een mooi landschap, lekker uitzicht, weidse vergezichten en geen **windmolen** voor de deur of in zee", zei Marike Rosier van Recron toen. De organisatie liet uitrekenen dat de verminderde nering toch snel drieduizend banen zou kosten.

Volgens Natuur & Milieu blijkt uit de steekproef dat 4 procent van de ondervraagden zelfs vaker naar het strand zal gaan als er **windmolens** in zee staan. Van de badgasten was ruim 80 procent voorstander van windenergie.

Wind op zee? Druk op het strand